Festivalul de la Avignon – 2005

(8–27 iulie 2005)

„Fêtons et célébrons l'imagination du corps
et la vulnerabilité de la beauté."
Jan Fabre

Începând cu 3 iulie, timp de 3 săptămâni, peste 100 000 spectatori au participat la aventura artistică de la Avignon. Aflat la a 59-a ediție, celebrul Festival a prezentat creații contemporane (franceze și nu numai): de teatru, dans și alte arte legate de scenă. Mai mult de 20 de locații neconvenționale de la Avignon și din împrejurimi (mănăstiri, biserici, școli, celebrul Palat al Papilor, o veche carieră de piatră, Liceul René-Char, parcul Château de Saumane etc.) s-au constituit în tot atâtea spații privilegiate de creație și experimentare artistică, marea majoritate a spectacolelor fiind montate după momentul selecției sau chiar în perioada de desfășurare a Festivalului.

Începând de anul trecut, teritoriile artistice ale acestui eveniment sunt schițate în jurul viziunii particulare ale unui *artist asociat*: Thomas Ostermeier pentru ediția din 2004, Jan Fabre pentru actuala ediție.

Alte nume prezente în program au fost: Josef Nadj, Jan Lauwers, William Forsythe, Jean-Louis Trintignant, Christian Rizzo, Krzysztof Warlikowski, Louis Castel și Raymond Federman, Arno, Jan Decorte, Marina Abramovic și Michael Laub, Romeo Castellucci, Jean Michel Bruyère, Jean-François Peyret, Jean-François Sivadier, Hubert Colas, Mathilde Monnier etc.

În fiecare an, Festivalul de la Avignon este și producător delegat pentru unul sau două spectacole. Recent, Festivalul a produs *Prometeo* de Rodrigo García, pus în scenă de François Berreur, și a finanțat turneele cu *Peer Gynt*, în regia lui Patrick Pineau și *Romeo și Julieta* de Shakespeare, montat de Oskaras Korsunovas.

Pentru organizatorii de astfel de evenimente teatrale, o informație tehnică: fondurile necesare pentru Festival provin în proporție de 60% din subvenții publice, 35% din bilete, iar restul din fonduri proprii și sponsorizări private.

*

Despre această ediție a Festivalului, Hortense Archambault și **Vincent Baudriller, cei doi directori ai Avignon-ului, 2005, declarau:**

„După primul nostru Festival, creat anul trecut în «complicitate» cu Thomas Ostermeier, iată-ne la a 59-a ediție a Festivalului de la Avignon pe care am imaginat-o în compania lui Jan Fabre, inspirați de operele sale și de lungile noastre conversații la Anvers și la Avignon. De altfel, în fiecare an vă vom propune, de acum încolo, să călătoriți pe un tărâm artistic diferit. A 60-a ediție, cea din 2006, va fi concepută împreună cu Josef Nadj, iar următoarea cu Frédéric Fisbach.

Jan Fabre este un artist care nu încetează să interogheze vitalitatea ființei omenești și locul artei și al artistului în lumea noastră. Este un poet care explorează, până la limitele lor, propriul corp, propriul suflet, propriile viziuni. Nutrindu-și inspirația din istoria artei, de la pictorii primitivi la Marcel Duchamp, de la teatrul elin la Antonin Artaud, el se exprimă la fel de bine prin desen, sculptură,

Scenă din *Blasted* de Sarah Kane, regia Thomas Ostermeier.

scris și prin arta scenică, unde se amestecă în corpul interpreților, teatrul și dansul. El creează, neobosit, piese poetice, sensibile, extreme și comice.

Operele sale, atât de diferite ca formă de expresie, ne-au emoționat, ne-au făcut să râdem, ne-au tulburat și chiar deranjat, dar ele ne mișcă în continuare prin această energie vitală debordantă, amprentă proprie unui spirit liber, venită din copilărie și din carnaval.

Am invitat la acest Festival numeroși poeți ai scenei. Ei interoghează prin creațiile lor condiția umană cu dimensiunea sa spirituală și biologică. Acești artiști interpelează relația pe care o dezvoltăm cu corpul nostru, cu visele și fantasmele noastre, raportul cu frumusețea, dar și cu violența, raportul cu știința, cu limitele noastre și cu legea, precum și nevoia noastră de a crede și de a iubi. Ei ne ajută să gândim umanitatea noastră din ziua de azi și să o închipuim pe cea de mâine. Sondând propria intimitate, afirmă posibilitatea de a găsi ceva care să se înrudească cu universalul sau cu sacrul pentru a fermeca din nou lumea. În căutare de utopii, acești poeți experimentează, de asemenea, noi forme teatrale pentru a transcende peisajul lor interior, viziunea lor asupra lumii și a le împărtăși în spațiul și timpul reprezentației.

Trupul și cuvântul rostit sunt materiile prime ale acestor actori-dansatori care concep adesea creația lor într-o manieră globală, nutrindu-și limbajul scenic din alte forme de artă: cinema, arte plastice, muzică, *performance*, ștergând uneori frontiera între genuri.

Pentru a permite o cât mai bună întâlnire cu creațiile acestor artiști, uneori vă prezentăm succesiv mai mai multe spectacole de același autor. Aceste propuneri sunt îmbogățite în egală măsură de programele desfășurate de partenerii noștri: France Culture, Sacd, Cinema Utopia, Adami, ciclurile de muzică sacră. Am vrut ca Avignon-ul să fie în continuare un festival de creație și de descoperiri. Mai mult de patru cincimi din spectacole nu existau în momentul în care le-am selecționat și mai mult de jumătate vor fi create în iulie la Avignon.

Festivalul este de mult și un loc de reuniune și de reflecție al profesioniștilor artei spectacolului. Astfel, în iulie 2004, el s-a constituit într-un centru de discuție despre locul artei, despre condițiile ei de realizare, despre politicile culturale. La aceste dezbateri au participat actorii profesioniști, parte din cei responsabili la nivel politic și deopotrivă publicul. Însă preocuparea noastră pentru aspectele sociale rămâne în continuare actuală și suntem interesați de evoluția dosarului asigurărilor de șomaj pentru artiști și tehnicienii din lumea spectacolului. Fie că va fi printr-o nouă negociere între partenerii sociali, fie printr-o lege, este necesar și totodată urgent un nou acord care să garanteze permanența sistemului de asigurări de șomaj în cadrul solidarității interprofesionale. Noi dorim ca noul acord să permită reclădirea unui sistem de asigurări adaptat specificității meseriilor noastre pentru a pune capăt fragilizării unei părți a artiștilor și tehnicienilor."

Traducerea și adaptarea: Radu SLOBODEANU

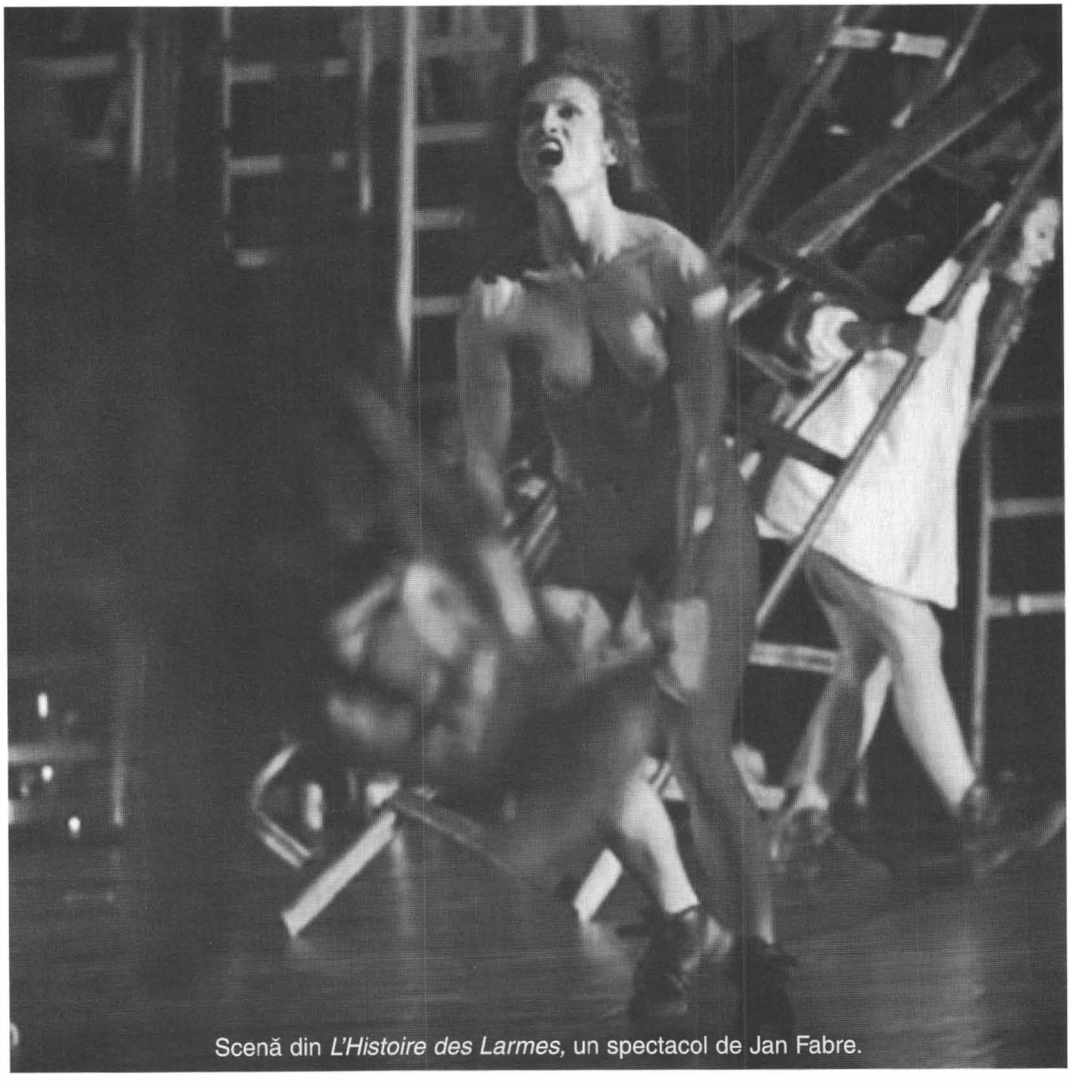

Scenă din *L'Histoire des Larmes,* un spectacol de Jan Fabre.